

— А сега, батинка, хайде да ме водишъ да видя и азъ Мицка. Може пъкъ и нея да откупимъ съ свирката.

Като каза това, Савата наду музичката и се мушна заедно съ Енча въ пъстрата навалица на панаира.

Константинъ Константиновъ

ВОДЕНИЧКА И КОСЕРЪ

Запѣла е косеръ птичка на дѣдова воденичка:
— Позна ли ме, хубавице,
ти другарко и сестрице?
Кацахъ съ радость да попѣя,
та сърдцето да ти сгрѣя.
Пѣхъ на морнитѣ жетвари,
на препълнени хамбари
съ еchemикъ и едро жито, —
пѣхъ на бабиното сито,

на съячи, на орачи,
на децата помагачи,
на нивята,
на полята
и на пролѣтния сводъ
за добъръ честитъ животъ.
Щомъ самичка те видѣхъ,
и при тебъ за малко спрѣхъ.
Ти да мелишъ брашънце,
азъ да пѣя отъ сърдце . . .

И. Стубелъ

ГОРДЕЛИВАТА ТЕНДЖЕРА

На полицата до огнището въ малката селска стаичка бѣха наредени три гърнета и три паници.

Седѣха си гърнетата и паниците, гледаха отъ горе и знаеха всичко, което става въ кжши, защото всичко предъ тѣхъ се разправяше. Знаеха кога ще се отели кравата, знаеха защо учителът е наказалъ Дан-

ча, знаеха за новото сукманче на Радка и че сандалите бате ѝ ги донесе отъ града. А вечеръ мишката и мишокът се качваха на полицата и разправяха на гърнетата и паниците всички новини изъ селото.

За великденската ваканция дойде отъ града голѣмиятъ синъ на стрина Дина, който учеше въ гимназията. Подъ мишница